

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๓/๒๕๕๑

เรื่องพิจารณาที่ ค.๒๐/๒๕๕๑

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

เรื่อง นายอนุโลม จตุรัส ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ กรณีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๓ วรรคสาม ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ (๓) และมาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า นายอนุโลม จตุรัส ผู้ร้อง ได้เคยยื่นฟ้องเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดจันทบุรี ต่อศาลปกครองระยอง คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๔/๒๕๔๗ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๗/๒๕๔๘ ฐานละเลยต่อหน้าที่โดยกล่าวหาว่าไม่ตรวจสอบโฉนดที่ดินและปล่อยให้มีการออกโฉนดที่ดินทับทางสาธารณประโยชน์ ศาลปกครองระยองมีความเห็นว่า เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดจันทบุรีได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด แต่เนื่องจากกรณียังไม่ทราบโดยแน่ชัดว่าโฉนดที่ดินได้ออกทับหรือรुकล้ำทางสาธารณประโยชน์หรือไม่ประการใด จึงพิพากษาให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดจันทบุรีเสนอเรื่องการตรวจสอบแนวเขตโฉนดที่ดินดังกล่าวต่ออธิบดีกรมที่ดิน หรือรองอธิบดี

- ๒ -

กรมที่ดินที่อธิบดีกรมที่ดินมอบหมาย เพื่อดำเนินการแก้ไขหรือเพิกถอนตามนัยมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลปกครองระของมีคำพิพากษา

ต่อมาเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดจันทบุรีได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาต่อศาลปกครองระของ โดยโต้แย้งว่า ตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๖๑ วรรคสอง บัญญัติให้อธิบดีกรมที่ดินหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมที่ดินมอบหมาย มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และคณะกรรมการสอบสวนจะมีอำนาจเรียกโฉนดที่ดินหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาได้ก็ต่อเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการออกโฉนดที่ดินคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่เนื่องจากคดีนี้ ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าโฉนดที่ดินพิพาทออกไปโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ประการใด กรณีต้องดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงก่อนตามระเบียบของกรมที่ดิน จึงอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวและขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดจันทบุรี ดำเนินการตามนัยมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ตามที่กรมที่ดินได้วางแนวปฏิบัติไว้ ซึ่งศาลปกครองระของได้มีคำสั่งรับอุทธรณ์และส่งอุทธรณ์ให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ผู้ร้องได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๕ ต่อศาลปกครองสูงสุด ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งรับคำแก้อุทธรณ์ไว้พิจารณา และต่อมาผู้ร้องได้ยื่นหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ต่อศาลปกครองสูงสุด คัดค้านการยื่นอุทธรณ์ของเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดจันทบุรี โดยโต้แย้งว่า ประเด็นอุทธรณ์ดังกล่าวไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย แต่ศาลปกครองสูงสุดก็ยังคงรับอุทธรณ์ไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗๑ วรรคสาม ด้วยเหตุนี้ บทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ร้องและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ (๓) และมาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

- ๓ -

ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ของผู้ร้องไว้พิจารณา โดยเห็นว่าผู้ร้องได้ยื่นหนังสือดังกล่าวภายหลังวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง ผู้ร้องจึงได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ ต่อศาลรัฐธรรมนูญ ขอให้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ในประเด็นดังต่อไปนี้

(๑) พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๓ วรรคสาม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ (๓) และมาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง หรือไม่

(๒) กรณีที่ศาลปกครองสูงสุดไม่รับหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ของผู้ร้อง เป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ (๓) และมาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง และเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้องที่รับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ และกรณีดังกล่าวเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดจันทบุรีจะต้องดำเนินการตามที่ศาลปกครองระยองมีคำพิพากษา หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ แล้ว เห็นว่าผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัตินี้ดังกล่าว ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจาก บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้น ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้ว กรณีประเด็นคำร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๓ วรรคสาม ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ (๓) และมาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง หรือไม่ นั้น เห็นว่าผู้ร้องมิใช่ผู้ถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ เพราะเหตุที่บทบัญญัตินี้ดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด เนื่องจากบทบัญญัตินี้ดังกล่าวมิได้ เกี่ยวข้องกับกรณีที่ศาลปกครองสูงสุดสั่งรับอุทธรณ์ของเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดจันทบุรีไว้พิจารณา ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง หากแต่เป็นกรณีการสั่งรับอุทธรณ์ของศาลปกครองระยอง ตามระเบียบที่ประชุม ใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๑๐๖ ซึ่งกำหนดว่า “ในกรณีที่ตุลาการเจ้าของสำนวนในศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าคำอุทธรณ์นั้นเป็นคำอุทธรณ์ที่สมบูรณ์ ครบถ้วน ให้เสนอองค์คณะมีคำสั่งรับอุทธรณ์ แล้วเสนออธิบดีศาลปกครองชั้นต้นเพื่อส่งคำอุทธรณ์นั้น ให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาต่อไป” กรณีจึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ส่วนประเด็นคำร้องที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยในกรณีที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่ง ไม่รับหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ของผู้ร้องไว้พิจารณา และประเด็นคำร้องที่ขอให้

- ๕ -

ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดจันทบุรีจะต้องดำเนินการตามที่ศาลปกครองระของ
มีคำพิพากษาหรือไม่ นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่าประเด็นนี้ผู้ร้องมิได้โต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ กรณีจึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย
เช่นเดียวกัน

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้อง

(คำสั่งที่ ๔๗/๒๕๕๑)

[Signature]

(นายเจริญ ภัทศิธนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายเจริญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายเฉลิมพล เอกอรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายณรงค์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายวสันต์ ตรี้อยพิสุทธิ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายอุดมศักดิ์ นิตินนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ